



Sy-li spěwał,  
Pilnje džětał,  
Strowja će  
Swójbny statok,  
A twój swjatonk  
Zradny je.

Za staw sprócný  
Napoj mócný  
Lubosć ma;  
Bóh pak swěrný  
Přez spar měrný  
Čerstwosć da.



Njeh ty spěwał,  
Swěrnje džětał  
Wšědne dny;  
Džeń pak swjaty,  
Duši daty,  
Wotpočń ty

Z njebjes mana  
Njeh ćí khmana  
Žiwnosć je,  
Žiwa woda,  
Kiž Bóh poda,  
Wokřew će! F.



## Serbiske nedźelske kopjeno

W Budyschinje

24. februara 1935

Bauzen

### Njedźela Seragesima.

Łut. 8, 4—15.

Husto móžemy prašchenje křysćecź: „Hdnyž ƚo Bože ƚłow wo hžom tak dolho předuje, cžohodla wjazny ƚłodow wot teho njenamałamy?“ Pšchi tajkim prašchenju lohzy wotmolwjenje namałamy, hdnyž jenož na druhich hladamy. Ale prawe wotmolwjenje sa to namałasch hałke pšchi prašchenju: „Cžohodla ƚo njenamał wjazny ƚłodow pola mnje?“

Na tole Jesuž wotmolwi. Wěso i tym pšhecźiwjenje ƚwěta namał. Mjes tym so ƚo ƚwěteŕ džije, so wšchitko jenož na prawym žiwjenju leži, žada ƚebi Křistuž, so dyrbi cžłowjeł přjedny Bože ƚłowo křysćecź, hacź móže prawje žiwny bycź, ƚłodny sa Boha pšchinjescź.

Esymjo je Bože ƚłowo. A nasche žiwjenje je jenož potom ƚłód sa Boha, hdnyž roscze i Božeho ƚłowa. Husto ƚu spytali, Bože ƚłuzbny męcź, w kotrychž Bože ƚłowo nasad stupi a hūdžba nabožne myšle budži. Ale Bože ƚłowo je ƚłowna wěž. Nutrnosć njeje nicžo druge hacź wotmolwjenje na tuto ƚłowo, je sadnychnjenje dusche i Božeho ƚłowa. Esymjo, praji Jesuž, je ƚłowo Bože.

A to tehodla, dokełž je Bóh w ƚłowje, w Křistužu i nam pšchischoł a wšchědnje i nam pšchitħadža, a so ƚo tam, hdžež jeho ƚłowo do dusche pada, cžłowjeł žyłe pšcheměni: cžłowjeł, kiž ma nětk towarštwu i Bohom, niz jenož w něłotrych nabožnych wółomikach, kotrež pšchindu a saudu, ale we ƚwojim žyłym žiwjenju. S pšchinarodženja ƚmy poħileni, nabožinu i nabožnymi myšlemi saměnicź. Wšchitka nabožina na stronje cžłowjeł nēkał se spróžowanjom sapocźnje, ƚo i Bohu pšchedobycź. Ale tak dyrbinym ƚami šhonicź, so to nje-samóžemy; tak potom cžłowjeł šbóžne ewangelijon srosumi, so je Bóh w ƚwojim ƚłowje i nam pšchischoł a pšchitħadža a ƚo w nim i towarštwu i nami poħiciza. Esymjo je Bože ƚłowo.

Pšchetoz šchto je to ƚłowo? W ƚwizatym pišmje je Jesuž ƚam to ƚłowo. W nim a pšches njeho je Bóh i cžłowjełam rēczał, a rēczi hišcze dženža i nam. A tam, hdžež Bóh i nam rēczi, šastupi žyłe nowy ƚwět do nascheho žiwjenja.

Tuton nowy ƚwět nješteji pódla tuteho ƚwěta a njeje pšhecźiwo njemu. Wjele bóle dyrbinym i tamneho njewidomneho ƚwěta samóz cžerpacź, so bychmy tu na semi prawje žiwi byli, prawje džěłali a wumřěli. Wěso žyłe hinašchi ƚwět wostanje tón, kotryž chze Bože ƚłowo do nascheho žiwjenja šaměšnicź: niz wjazny ƚwět šachodnosće, ale wěcžnosće; niz wjazny ƚwět šdacza, ale prawdosće. W ƚwojim ƚłowje žiwny Bóh do mojeho žiwjenja stupi, so bych nětk w cžažu žiwjenja wěcžnosće žiwny byl. Bože ƚłowo naž na semi nascheho Boha wěštych cžini.

To wšchał je jenož tam móžno, hdžež ƚo tuto ƚłowo do cžłowškeje wutrobny dobywa. Tehodla dyrbinym jo prawje křysćecź.

Jesuž wo tych njerēczi, kiž noħzedža jo křysćecź. Ale runje mjes nimi, kiž jo křyscha, wón tajkich šnaje, kiž to prawje njecžinja. W pšchirunanjach wo tych rēczi, kiž ƚu Bože ƚłowo bórny sažo šapomnili. Drušny w hodžinje špytowanja wustanu, korjenjow w Božim ƚłowje nimaja a, hdnyž na wıchor hladaja, ƚo wustróža. Pola druhich cžernje štarosćow, boħatštwu a łóšchtow Bože ƚłowo šaduscha. Jesuž nam połaje: pola tšjoch šchtwórcžinom wšchěch poħłucharjow, žane ƚłody! Tam šymjo Božeho ƚłowa ƚo podarmo rošřywa. Ale to njeje šnyerja wina, tež niz šymjenja wina — ale role wina to je, cžłowškeje wutrobny wina. Šnyer bjes pšhestacza ƚwoje šymjo rošřywa, hacžrunje wě, šymjo budže podteptane pšchi pucžu wot tych, kiž wěry nimaja; šymjo budže wuštħnycź na štale pola tych, kiž nadžije nimaju; šymjo budže ƚo šadužycź pola tych, kiž lubosće i Bohu nimaja. Ale

wón wě tež wo tnych, kiž słowo křesča a sathowaju a plody pschinježu w sczerpliwosczi.

W sczerpliwosczi! Kať maľo tuto słowo lubujemy! Ale tať je to pola sornjatka? Wono řo řnje, řendže, roscze, řawi, plody pschinježe. Niczo ř teho wřcheho njeřně pobrachowacz! Tež w roswiczu řnutřkomneho řiwjenja njemóžemy wot řwojeje řtrony řem niczo ř teho wuwostajicz! Dyrbimy sczerpliwu bycz! Přchetož tať wřchelaťo Bóh tež cžlowjekow w jich duchownym řiwjenju wjedže, tež tu ma wřchitko řwój cžadž. Na nař leži, řo dawamy Božemu řłowu woprawdže ř nam řeczecz. Njeje dořcz, řo wo Božim řłowje řeczimy. Ně, wono dyrbi ř nam řeczecz, řiwy Bóh, kiž řteji řa tutym řłowom, dyrbi řam ř nim ř nam řeczecz. A Bóh dari nam ře řwojeho řłowa twjerdu, wěřtu, wjeřolu wutrobu! Tehodla řzemy wřchědnje Boha prořřcz, řo by wón nař dobru rolu řcziniť, řo byřmy, řdnyž tež ře řylřami, řba wřchať w sczerpliwosczi rořřwawali, ale řonu ř wjeřekolřczu řnjeli řjes přchěřtacz. řamjeň.

## Wěra do Jesuřa.

Słóž: Wojuj prawje, řdnyž ta řnada.

Sbóžnoscz duřchow je we jenym  
Wumožniku, Sbóžniku!  
Tajla móž a krařnoscz w řanym  
Raž w Řnjeřu řesuřu!

řesuř Řhryřtuř nařche řbože  
ře w cžadžu, wěcznosczzi!  
Přchěř njeho řmy džeczzi Bože,  
We nim mamy řiwjenje!

Eřwjate mjeno řesuřowe,  
Přche wřchě mjena cžěřčene,  
Duřche řhore cžini řtrowe,  
W řeho Duřhu řwjeřčene.

Eřwjeczicz dajmy řo wot Duřha  
Božeho we cžadžnosczzi!  
řenož ř njeho cžěťo, duřha  
Sbóžna wřcha je we wěcznosczzi!

Řójcže, řpróžni, wobcžeřeni  
Wřchitřny, řesuř wofřchewja.  
Řědni, řhori — wuřtrowjeni  
Eřsu přchěř prawoh' řěřarja.

Řěřarja dže něťko mamy  
Praweho a řwěřneho.  
Řany řojicz řemu dajmy!  
Wuřtrow řhoryň, řěřarjo!

Wěcznje řbóžna duřha moja  
ře we Řnjeřu řesuřu!  
řesu, řylřa ruřa řwoja  
Wjedž mjě ř Wótzej mojemu.

Božo, Wótze džadž řubi řeb!  
řy řny dať nam Sbóžnika!  
Wěřjaczny řoh' prawdořcz řeb,  
Wumožnika duřha ma!

## Sa 50 řět řo řařo namataľoj.

(Słonczenje.)

řjatz přchěd druhim adventom dořta Eřerbowřa dopiřni-  
zu ř Budnyřhina: „řa do přenjeje řodžiny tu wotředu a řym  
řnawo da-ľi Bóh wotolo družěje řodžiny pola Wař. Wařch  
M. W. . . .“ řjeno bě wupiřane řať byř něťk jeho mjě-  
no wědžala, Eřerbowřa myřłeřche, dalschego řrie njedželu  
řhonju.

řjedželu ř dnyřom w 2 řodž. řo řařwoni w jeje řyđenju.  
Sřto řa durjemi řteji, wona řizom wědžěřche a njedolřo ře-  
džěřtaj přchi řhoseju řa blidom. „řyřanz ř Budnyřhina řym  
řa řa Wař řobu přchinjeřč“, řnjěř nuřowawřche; wón řam pať  
ředžěřche řrieždžanřki řhlěb a powjedawřche ře řwojeho řiwje-  
nja: „řějach řerbřkeju řarřchewju; nan je řahe wumřěť; řchu-  
ľu wopuřchcziwřchi, džěč do řlužby ř buram“. Wón řřotřka  
powjedawřche, dořelž bě cžadž jeno řřotřki. Eřerbowřa pať něťk  
přchěřhwapijena pořłuchawřche: „Eřym řrie řo toľa w nim my-  
ľiľa! řo njebny dale niczo njewřchědně byľo!“ řebi pomyřłi.

Řnjěř powjeda dale: „řořdžiwřcho běč potom ř pohonczom  
w řodžiju. Eřče řnadž wo nařchim wótczinzu řmiřchu řkř-  
řchala? řeho řym wofřľ, řym tam wofřľ řyľ, řyľ a řařo  
řam woteběrať; řyno řym řam řyľ a řam džěľať. řotom  
řym řařo řonje řapřchahnyľ a wuľřich řnjěřow wofřľ. řa běč  
pořłedni pohoncz a řlužomniť nařchego wuľřeho řmiřcha.“

Řaž ř dala Eřerbowřny tute řłowa we wuřchomaj řlin-  
czachu. Eřawřche řo jej, řo řuľ řařndženořczže přchi nej řa bli-  
dom ředži. „ř teho cžadža je na Wař něřchto wřřajo wofřtaľo,  
řchtož řana woda njewotmnyje!“ řjěřny wona. řola, cžadž je  
nimo, mamoj řicž, řo Wř krařne řwony řřchizneje řyřkwje  
řkřřchicže!“

ř řužizny bě cžěřczeny a lubowany řnjěř wuřřchřchi řarať  
řarjěň přchitřwataľ a nař powuczzi, řo mamy řo přchitřoto-  
wacz a wotewřicz wutrobu řemu džěczatku. řo řemřchach  
řendžechu řo řemřchewjo w řnatym řořczenzu ř maľej řabawje  
a řjěřadže. Eřerbowřa ř řnjěřom M. tam tež řa jenym ř bli-  
dom ředžěřche. Přchi druhim blidže tež řarřchři řnjěř ř man-  
dželřkej řłowam nařchego wuřřchřchego řararja pořłuchawřche.  
Eřerbowřa pnyřny, řať řnjěř M. přchězo řařo na tuteho řnjěřa  
řhladuje, řłoncžnje řtanje a řo řczřcha woprašcha: „Wodajcže,  
řnjěže, njěřřczže Wř řón a řón řnjěř?“

„řaj, řón řym“, bě wotmolwa, „a to je moja man-  
dželřka!“

„řa pať řym M. W. Eřmój toľa řromadže řlužiľoj po-  
ľa řura; to bě w řěczje 1883.“

Něťk řo wobaj řeřnařchtaľ, a to bě wjeřele! — Wřcho pať  
ma řwój řónž, a tať mějěřchtaľ řo tutaľ řararj a něťk řařo no-  
waj přchěczelěj tež řařo džěľicz. Ale to řo řta ř přchilubje-  
njom, řo řo přchi přchichodneř řerbřkej Božej řlužbje tuto  
wjeřele a přchěczelřtrow dale plecže.

Eřerbowřa wjedžěřche řwojeho řerbřkeho řořczja ř cžaběj  
na dwórnřřchczjo. Přchědawarňnje běčhu wobřkwěťlene; w nich  
běčhu widžecz řodowne řłobiki, wofřľki a wřchelaťe družě  
krařne wěžny. Přchězo řařo jej řnjěř M. wobřkucžěřche, řo je  
řo řemu tu řadnje řjenje lubiľo. Eřerbowřa pať ř pořměw-  
řom wotmolwi: „řa mnje pať bě to najřjěňchě Wařche džě-  
czaze řřóženje, řdnyž přchi řwojim přchitřadže myřłeřchczže, řo  
řcže řnadž řmyľiľ a řo řuľ řónřka přchěd Wami řteji. Wřřchczže  
najřradřcho řařo cžeknyľ! řaj, lubny řnjěže, drařta ľudži cžini!“

řo bě to pořłednje. řotom cžah ř nim cžěľawřche. řubi  
czřitarjo! Njeje to řjenje? řjedolřo, a řařo je w řrieždžan-  
nach řerbřka Boža řlužba! řjeřapomńczže na řwojich přchi-

wuſnnyh a pſheczelow! Sdželcže jim ſobu, ſchtož tu čžitaſchže, a namohbcže jich, ſo bychu ſerbſku Božu ſlužbu wopntali. Namohbcže woſebje ſwoju młodžinu. Towarſtwo „Cžornobóh“ ma ſkupinu młodžiny. Póſčelcže ſwojich młodnyh tam. Tam ſu woni domach a derje ſchowani; maju tam tež ſabawu a wjeſele a móža taſ pomhacž twaricž nowe Serbſtwo. To daj Bóh!

## Pjate ſčjenje.

Něchtóžkuli je drje w poſlednim čžažu něſchto čžitaſ w „fünftes Evangelium“ abo kaž napiſma rěčachu. Pſchi tym je tajke a hinajſche myſlicžki namaſaſ, kotrež ſu wěžywuſtojni a wěžynjewuſtojni wuprajili abo pižali. Tuž ſnadž je po dobrym, ſo tež my tu něſchto napiſamž wo tutej wěžy:

Londonſki Britiſki muzej je loni wot někaſkeho wítowarja kupil walcžł ſtaryh Grihiſkich pižmow; — papyrri je mjenuja. Papyrri ſu popižane łopjena, kotrež ſebi w ſtaryh čžaſach — woſebje w Egiptowſkej — hotowachu ſ roſtlinž papyrus. Tuta roſčjeſche tehdy kaž w žumpawach Afriki taſ tež Paleſtinje, Syriſkej a woſebje Egiptowſkeje. A wo Egip-towſkich wěmž, ſo ſu wulžy wuſtojni a wucženi byli. Egip-towſžy wužiwachu tutu roſtlinu, kotraž bu ſamo 3 metry wyžoła, jaſo žyrodu a hotowjachu ſ njeje to, na čžož pižachu; tole mjenowachu „papyrri“. A po tym mjenujemž my nětk to, na čžož pižamž, „papjeru“, hacž runje je w macžinje a wuhotowanju wobaju wulki roſdžěl. Sa pižanje wužichu Egiptowſžy hornje džełe kijeſchłow. Tute roſrěſachu na ſchlipki, a kładžechu tute jenu pſchi druhej po dołhoſčži a na tute ſažo jenu pſchi druhej překi; wobaju kładbu ſkłóčžichu hroma-dže a kuſchachu. Schtož ſ teho naſta, bě jim „papjera“. Na nju pižachu ſ pjerom a ſ čžornikom kaž naſchi ſtari ſ pjerom a ſ čžornikom pižachu.

Pſchispomnicž čžemž, ſo tamnu roſtlinu tež hewaſ hič-čže wſchelako wužiwachu: łorjenje a delnje džełe kijeſchłow jědžichu; kijeſchłow plecžechu wſchelakore pletwy, ſchtryki, ſandale atd. Scžehwł toho, ſo bě roſtlinu ja taſ wſchelakoru potriebu wužicž, bě drje, ſo ſo roſtlinu w Egiptowſkej žyle ſhubi.

Tute „papyrri“ běchu paſ dobra „papjera“, lěpſcha hacž ta, kotruž my taſ wužiwamž. Eſu tu hiſchče „papyrri“, kiž ſu 2000 lět ſtare a ſtarſche.

A wjele njepobrachuje na ſtarobje ł 2000 lět. Papyrri, kotrež běchu w tym přjedny naſpomnjenym walcžku. Tute běchu drje něhdže w Egiptowſkej Tellachojo namaſali a wítowarjej pſchedali. Mjes nimi paſ je nětk dohladowaſ Britiſkeho múſeja něſchto žyle woſebiteho wuſlědžik: dvě łopjeni, na kotrymajž namaſaſch džel hacž dotal njeſnateho ſčjenja. Taſ ſo ſnajmjeſſcha ſda byčž. A tohodla to pomjenowanje: „5. ſčjenje, 5. Evangelium“. A dotalnym ſčjenjam Mateja, Marka, Luſaſcha a Jana by ſo nětk pſchidružiko tuto „5. ſčjenje“. Wucženi wěžywuſtojni budža ſo ſ namaſaſku nadrobne dale ſaběracž a ſwěſčicž, ſchto po prawom ſ njej je, hacž je čžicže nowe, t. r. hacž ſem njeſnate ſčjenje abo hacž někaſke ſčjenje a ſpižanje ſ dotalnym ſnatnyh abo ſchto hewaſ.

Něchto wulžy wažne je paſ nětkle hižo ſwěſčjene: Tute; papyrri ſtej naiſtarſchej Eſchecižianſkej rukopiſaj; ſtarſchich ſnajmjeſſcha hacž ſem njeſnajemž a nje namaſachmy. Buſchlej drje w přenjej položy 2. lětſtotka pižanej, poſdžiſcho niž. Druhe hacž ſem namaſane a wukhowane Eſchecižianſkej rukopiſaj ſu ſe počatka 3. lětſtotka.

Ale tež po wobſahu, po tym, ſchtož je na tute 4 ſtrony napižane, je tuta namaſanka po wſchěm ſdacžu, kaž hižo pi-ſachmy, jara wažna a ſajimawa. Snajmjeſſcha mēnja čžł, kiž ſu ſo ſ łopjenomaj ſaběrali, ſo maja tu džel Jeſuſkoweje ſtawiſny, kotraž njeje po druhich nam ſnatnyh ſčjenjach do žyſka ſpižana, ale něſchto ſamo ſažo. Haj, někotſi čžjeja ſamo wědžecž, ſo je ſčjenik Jan tutu ſtawiſnu Jeſuſkoweho žiwjenja pſched ſobu mēł, hdyž je ſwoje ſčjenje pižal. Po tuteh nahladach njeby namaſany ſpiž ſkluſchał do taſ mjenowanym „Apogryphnyh Evangelijow“ a „Wuprajenjow Jeſuſkownych“, kajkiž jich wjažy ſnajemž a kotrež ſu w poſdžiſchich čžaſach naſtaſe, ale něſchto wažniſche, něſchto ſakladne.

W ſčjehowažym čžemž pſcheložł toho podacž, ſchtož bu hacž ſem ſ tuteju łopjenow w němſtej rěčži woſjewjene. Je to pſchedewiſchěm ſtawiſna wo naſhonjenju wužadneho. Taſ tam rěka:

„Eſo ſ wyſchſchim luda wobrocžejo, rjekny wón tute ſłowa: „Wobhońcže ſo w pižmje; pſchetož wam ſo ſda, ſo macže wěčžne žiwjenje w nim; a to ſame je, kiž wo mni ſwědčži. Wž njedyrbicže ſa to mēčž, ſo ja waž pſched Wótžom wobſtoržu; pſchetož jedny je, kiž waž wobſtoržuje: tón Mójſaž, na kotrehož wž nadžiju ſtajerče.“ — Jan. 5, 39, 45. — „A jaſo woni prajachu: Wž wěmž, ſo je Bóh ſ Mójſažom rěčžal; wo tutym paſ njewěmž, ſ wotkał wón je“ — Jan. 9, 29 — „wotmolwi Jeſuſ a džeſche ł nim: Nětk je waſcha njewěra wobſtoržena...“

Dale je tam potom rěčž, kaſ pntaja Jeſuſa kamjenowacž, jeho jimacž a ludej pſchepodacž, ale bjes wuſpěcha, „pſchetož jeho hodžina njebē hiſchče pſchicžka“ — Jan. 7, 30. — Na to powjeda namaſanka ſtawiſnu wo wuhojenju wužadneho: Matej piſche — 8, 2 —: „A hlaj wužadny pſchindže, modleſche ſo ł njemu a džeſche: „Knježe, čžeſch-li, móžeſch ty mje wucžicžicž.““ — Markus ſapocžnje taſle — 1, 40 —: „A někaſki wužadny pſchindže ł njemu, tón proſcheſche jeho, poſklatny ſo pſched nim a džeſche ł njemu: „Chžeſch-li jeno, móžeſch ty mje wucžicžicž.““ — Pola Luſaſcha rěka to — Luſ. 5, 12 —: „Jaſo tón Jeſuſa wuhlada, padže wón na ſwoje woblicžo a proſcheſche jeho a džeſche: „Knježe, čžeſch-li, móžeſch ty mje wucžicžicž.““ W namaſanym rukopižu paſ čžitaſch: „A hlaj, tu pſchindže ł njemu wužadny a rjekny: „Knježe Jeſu, ſ tym, ſo ja ſ wužadnymy pučžowach a ſ nimi w hoſpodže jědžich, buch ſam wužadny. Chžeſch-li ty, ſym ja čžisty.““

Š tuteho namaſaneho łopjena ſhonimž potajkim wo tuteh wužadnym něſchto noweho, ſchtož pola žaneho ſ tnyh tjoch — abo ſchtyrjoch — njenadeńdžemž. A tole ſobu ſa to rěčži, a to čžim bóle, dokelž je rukopis taſ ſtary, ſo je w nim wot druhich njewotwižna ſtawiſna ſapižana.

(Pſchichodnje dale.)

## Žyrkej a ſtat.

Sa ſaſte ſchule je porucžene, ſo maja njedžele Laetare, Judika, Palmarum byčž bjes pſchedſtajenjow, kajkež ſchule pſchi wotkhadže ſchulerjow wuhotuja. Tohorunja je miniſterium ſwojemu wuſaſej, ſo ſmē ſo w ſchulach kēmiſchi pſcheproſchowacž, dodaſo, ſo je dowolene, ſo ſo tež pſcheproſchowanja ſa druhe žyrkwiniſke wuhotowanja ſa młodžinu w ſchuli woſjewja.

„Herrnhuter Vorſungen“ — tutón po žyſkej ſemi ſnaty, do wſchelakich rěčžow kóžde lětó ſnowa pſcheložowany bibliſki pučžnik bu ſa tuto lětó tež w póſlſtej rěčži čžicžemž. Wěmž,

jo i tutej knižku džěštaj hwoj pucz Bismarck a Hindenburg a jo ju tež wjednik a kanzler Adolf Hitler ma.

W **Sakskej** bu pšched krótkim mjenowana „Weissenberg-Sekte“ tohorunja sakasana — kaž hižo w Pruskej je.

**Wokada Göhren** w Krosenskim wokreju rosprawja wo wšchědnych Božich službach, wo kotrychž njedawno pišachmy. Wot lěta 1933 ma wona kóždy pjatk — wot oktobra hač pšches Jutry — rano w 9 hodž. w Božim domje krótku ranjchu nutrnošč. Wokadni pšchit hadzeja njedzělszy swoblekani. Pšchi spoczatku žnjow šromadza so wokadni rano sahe na wšy — w farškej wšy a tohorunja w sakarowaných wšach — i nutrnošč, a to we wšchědnej drascze.

**Schpaniska** bě w poźlednim czažu kětro w rostorje i fatalskej zyrkwju. Po wšchěm sđaczu so pak poměry polěpšuju. Bamž je sa 6 njewobhadzene městna sažo biskopow a arzbiskopow pomjenowal. Schpaniska wšchěnosć chze najwótrjšche zyrkwi pšchecziwne postajenja sbehnycž.

**Mexiko w komjetruskej schuli.** W Mexiku ma pošt sakasane, rosnošchowacž wšchě požytki, kiž chzeja něhdze někał na božne wuczby rosšchěrecž.



#### Wicherniška plaketa Snutskowneho mišijonstwa.

Po poručnosći zentralneho wubjerka sa Snutskowne mišijonstwo je profěsor Böhland tutu Wichernišku plaketu Snutskowneho mišijonstwa ryškował. Statna porzlinowa manufaktura w Barlinje je ju po Böhlandowym naczišku šhotowila. Na hwojej přědnjej stronje plaketa wobras sakóžerja Snutskowneho mišijonstwa, Jana Hendricha Wicherna, pokasuje. Zeje sadnja strona pšchedštaja snamjo Snutskowneho mišijonstwa, i biblistim słowom wobdate. Tuta plaketa je so přěni króč direktorej ewangelšeho towaršstwa diafonije, duchownemu Pilgramej w Barlinje, i jeho 25lětnemu jubilejeje pšchepodała.

#### Wschelake i bliska a daloka.

Nasche kopjeno stónczi 17. februara powjedańcžlo: „Ssučota“ a sapocza nashonjenku: „Sa 50 lět so sažo namakaloj“. Woboje je nam napikala nascha sobudžělaczerka knjeni L. Drježdžaniska, pšcheložiwšchi to jene i němšeho, napišawšchi to druhe, kaž bě jo žama nashonika. Woboje ma nam wjele prajicž. Pšchindžemy tola i lěta žuchoty a žmy tu tola we herbškej Lužicy. Woboje je tohodla tež runje něšto sa „dołhe wječory“. Tuž budžmy džakowni a pšchimajmy so pšchezo sažo snowa nascheho kopjenka a starajmy so wo to, so by so bóle a dale rosšchěrało do wokadow a do domow. My tał i nim sobustutkujemy Sserbam i wuzitku, Bohu i čěsczi.

**Do Butez** sczele nasche kopjenko „Pomhaj Bóh“ hwerne mu herbštemu wótczinzej a prózowarjeje Krónje wutrobně sbožopšchecza i 80. narodninam, kotrež móžěšche šchwórtk tydzenja hwojeczicž. Knjes Króna je wjele džělał czaž hwojeho žiwjenja sa hwoj dom, sa hwoju wokadu, sa hwoje Sserbstwo. Bóh spožcž, so je wječor jeho žiwjenja nětk pokoj połny žohnowanja.

**S Nošaciz.** Lutakež Marja i Nošaciz, kotraž wjele lět hižo swjetšcha w Truhzjach pola Peufertez pšchebnwa, hwojeczěšche pjatk, 15. februara hwoje 91. narodninu. Nasche kopjenko pšcheye tutej hwojeje hwernej čitacizy, so by Bóh jej spožciz žiwjenja wječor połny pokoja a po dopjelnjenju semšeho czaža sbožne domojpšchindženje — kaž jo wona žebt pšchezo sažo pšcheye.

**S Lužicy.** Kaž po zylkej Němskej je sańdženu njedzělu wichor howrik se žněhowymi mjeczelemi a i hrimanjom a blyškanjom tež pšches Lužicy a je wulkeje a małeje šchody došč nacziwik. Na Božim domje w Nošacizach wutorhny i tšchi wulku džěru a čizny žyhele na pohřebnišchcžo a na šchcžěžki, po kotrychž běchu něšto wokomikow přjedy schli i přěnjeje Božej služby kemšerjo, kotřiz so njeběchu i wjedrom dali wotrašchicž, kemšchi hič a po kotrychž chychu runje do Božeho domu hič nutrni na druhu Božu službu, pšchischedšchi — kaž na přěnju tež — i dalšchich wšow. To bě hnadne Bože swarnowanje. — Druhđe žu, tał na pšch. we Wrótklawju, wichory žebt čłowške žiwjenje žadaše. Bóh tón Knjes chychł nasch žyly kraj schlitacž hnadnje pšched tał nicžaznymi wjedrami.

#### Na pucz.

Čjom' čěrcpjenja tał wjele  
A sboža mało je?  
A čjom' lubošczi Bóh sczele  
Tał nahle džělenje? ...

So bychmy dopomnili  
Eso na dom njebjeski  
A w tutej krótkej chwili  
Tam horje chwatali!

Tole je pšchezo něšto na pucz, jo rozpominacž a so po tym mēcž, w tutnych dnjach pak wokabje. Čžehodla? 20. februara bě 100 lět, so so pobožna spěwarčka tuteho — najpřjedy němšeho kěrlušcha — narodži: Eleonora wječchowka Reuř rodž. hrabinka von Stollberg-Bernigerode. Semrěla je wona 1903.

**Wistowanje:** Sa Estomih: K. w Hr. — Sa Innoc.: K. w R. — Sa Rem.: S. w B.

#### Serbske spěwarške

su na předań w Serbskej knihařni w Budyšinje